

Το ανέγγιχτο τριαντάφυλλο (I)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Στα πολύ παλιά τα χρόνια, ζούσε σε ένα μακρινό βασίλειο ένα αγόρι που αγαπούσε πολύ τα δέντρα και τα λουλούδια. Κάθε μέρα με αγάπη τους μιλούσε και με προσοχή τα φρόντιζε. Τους έδινε νερό όταν διψούσαν, τα κλάδευε όταν τα φύλλα τους πλήθαιναν και περιποιούνταν με επιμέλεια το χώμα γύρω τους. Έτσι, ο κήπος του σπιτιού του ήταν πάντα ολάνθιστος και γεμάτος χρώματα. Πολλοί σταματούσαν έξω από την αυλόπορτα για να τον θαυμάσουν και έδιναν τα συγχαρητήριά τους στον μικρό κηπουρό για την εργατικότητα και το ταλέντο του.

Μια μέρα ηλιόλουστη, ένας διαφορετικός επισκέπτης στάθηκε έξω από την αυλόπορτα. Το αγόρι, που τριαντάφυλλοις λιάζει το χώμα, σήκωσε το χαμογελαστό του βλέμμα και από τον κήπο στεκόταν η

πριγκίπισσα του βασιλείου. Με τα μάτια της

μισόκλειστα και ντροπαλά, με τα ξανθά μαλλιά της να αστράφτουν στον ήλιο, η πανέμορφη κοπέλα κοίταξε τον κηπουρό βαθιά μες στα μάτια και του φώναξε με χαρά και θαυμασμό: «Έχεις τα πιο όμορφα λουλούδια που έχω δει ποτέ μου!». Κοιτάχτηκαν έτσι για κάμποσα δευτερόλεπτα. Το αγόρι δεν μπορούσε να αρθρώσει λέξη. Ξαφνικά η πριγκίπισσα, σαν να ντράπηκε για το θάρρος και τον ενθουσιασμό της, έκανε μεταβολή και με γοργό βήμα κίνησε προς το παλάτι.

Από κείνη τη μέρα τίποτα δεν ήταν ξανά ίδιο για τον πρωταγωνιστή μας. Η καρδιά του είχε γεμίσει αγάπη για την όμορφη πριγκίπισσα. Όμως ήξερε την παράδοση της χώρας: «Η διάδοχος του θρόνου πρέπει να παντρευτεί αυτόν που θα της φέρει το πιο αγνό τριαντάφυλλο του κόσμου. Ένα τριαντάφυλλο που δεν θα το έχει αγγίξει κανένα χέρι και δεν θα το έχει αντικρίσει ποτέ μάτι ανθρώπου

».

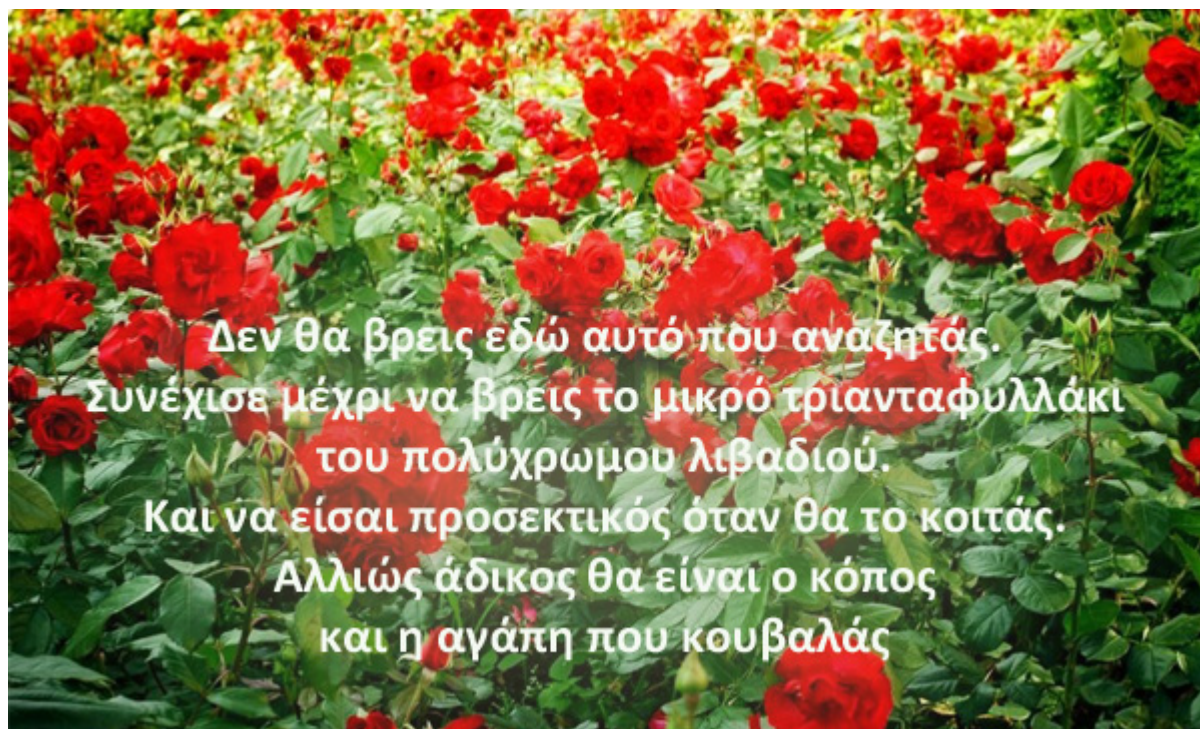
Είχε πάρει την απόφασή του. Θα το έβρισκε το σπάνιο τριαντάφυλλο. Ετοίμασε τα απαραίτητα για το ταξίδι και ξεκίνησε. Έφτασε στην άκρη της πολιτείας, εκεί που άρχιζαν οι απέραντοι αγροί. Σε εκείνο ακριβώς το σημείο, ανάμεσα στον κεντρικό δρόμο και τα χωράφια, άνθιζαν ανέμελα οι παπαρούνες παρέα με κάποια άλλα μπλε και γαλάζια λουλούδια, τους κυανούς. Ο κηπουρός μας χάιδεψε απαλά τα κόκκινα και γαλάζια πέταλα και πήρε μια βαθιά ανάσα. Τότε, οι κυανοί και οι παπαρούνες αναγνώρισαν την παρουσία του και του ψιθύρισαν:

Άκουσε το «Καλοκαιρινό βαλς των κυανών και των παπαρούνων» του Alexander Glazunov:

%panses_paparouna%

Ευγνώμων ο ήρωάς μας συνέχισε το ταξίδι του. Μετά από λίγες μέρες έφτασε στα νότια σύνορα της χώρας. Όμως τα σύνορα δεν ήταν ένα ποτάμι ή κάποιο συρματοπλεγμά αλλά πολλές, πάρα πολλές σειρές από τριαντάφυλλα. «Λες να βρίσκεται εδώ το τριαντάφυλλο που αναζητώ;» μονολόγησε ο κηπουρός και πήγε να κόψει ένα ρόδο. Όμως αυτό θυμωμένο έβγαλε τα αγκάθια του και παραλίγο μάλιστα να τον τσιμπήσει.

Δεν θα βρεις εδώ αυτό που αναζητάς.
Συνέχισε μέχρι να βρεις το μικρό τριανταφυλλάκι
του πολύχρωμου λιβαδιού.
Και να είσαι προσεκτικός όταν θα το κοιτάς.
Αλλιώς άδικος θα είναι ο κόπος
και η αγάπη που κουβαλάς

τον προειδοποίησε ενοχλημένο το τριαντάφυλλο και, αμέσως μόλις το είπε, όλα τα αγκάθια από τις τριανταφυλλιές παραμέρισαν και τον άφησαν να περάσει ανενόχλητος.

Άκουσε «Τα τριαντάφυλλα από το Νότο» του Johann Strauss:

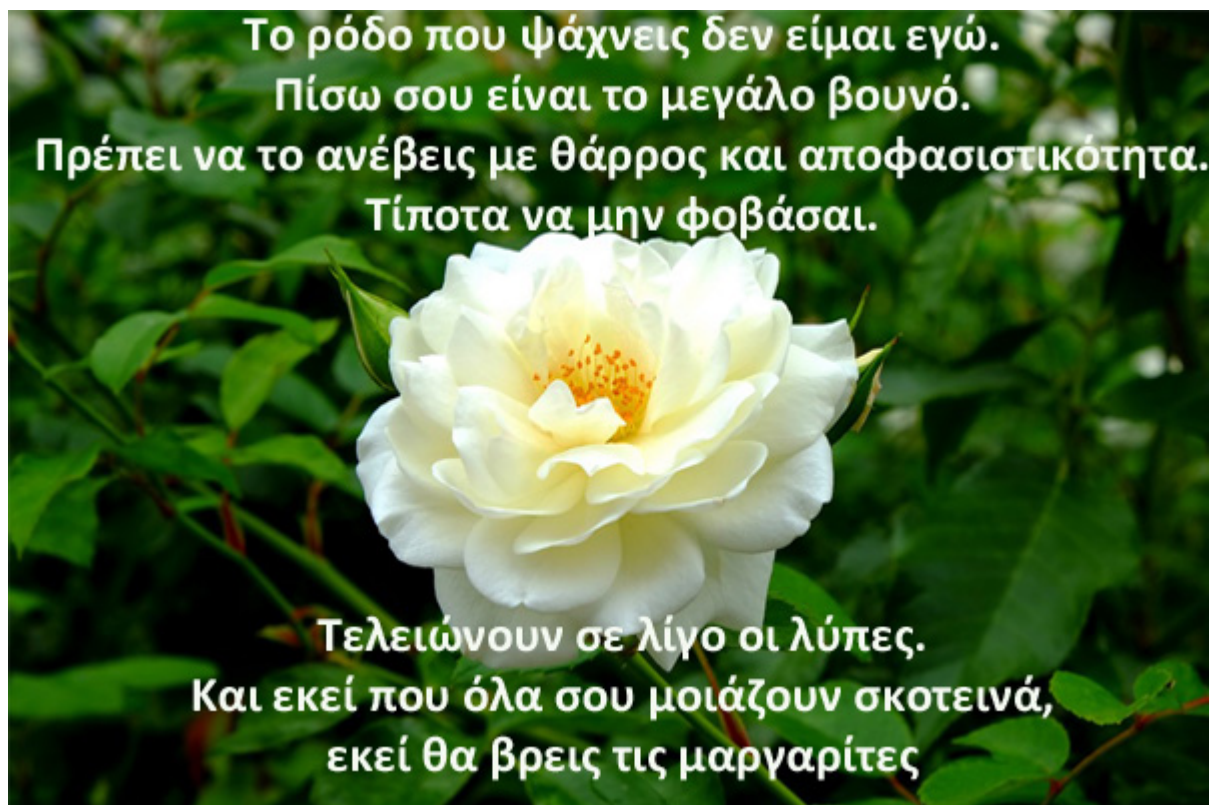
%Straus_roses%

Το αγόρι συνέχισε απτόητο το ταξίδι του. Πέρασαν αρκετές βδομάδες, μέχρι που αντίκρισε το πολύχρωμο λιβάδι. Και πραγματικά όλων ειδών τα λουλούδια μπορούσες να αντικρίσεις σε εκείνη την απέραντη έκταση: κρίνα, παπαρούνες, βιολέτες, γαρίφαλα, χρυσάνθεμα, ζουμπούλια και πολλά ακόμη που ούτε καν ο κηπουρός μας μπορούσε να

αναγνωρίσει. Με μεγάλη προσοχή άρχισε να ψάχνει για το μικρό κόκκινο ρόδο. Κάθε φορά που έβλεπε από μακριά ένα κόκκινο λουλούδι, έτρεχε με λαχτάρα, αλλά τελικά αποδεικνυόταν ότι είχε βρει ακόμα μία παπαρούνα.

Ωρες πολλές προσπαθούσε να το βρει. Εξαντλημένος κάθισε στην άκρη ενός βράχου, όταν παρατήρησε ένα μικρό λευκό λουλουδάκι με διαφορετικό σχήμα. Και τότε κατάλαβε. Το τριανταφυλλάκι που έψαχνε ήταν λευκό, όχι κόκκινο. Το πλησίασε και διαπίστωσε εντυπωσιασμένος ότι πραγματικά ήταν το μόνο ρόδο του πολύχρωμου λιβαδιού. Του έριξε λίγο νερό που είχε μαζί του. Εκείνο κούνησε ελαφρά τα πέταλά του και του είπε:

Άκουσε «Το μικρό τριαντάφυλλο του λιβαδιού» του Franz Schubert.

%schubert_rosewhite%

Συνεχίζεται...